

Utišení bouře

Mt 8,23-27

Mk 4,35-41

Lk 8,22-25

²³ Vstoupil na loď a učedníci ho následovali.

²⁴ V tom se strhla na moři velká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal.

²⁵ I přistoupili a probudili ho se slovy: "Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!" ²⁶ Řekl jim: "Proč jste tak ustrašení, malověrní?" Vstal, pohrozil větrům i moři; a nastalo veliké ticho.

²⁷ Lidé užasli a říkali: "Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?"

³⁵ Téhož dne večer jim řekl: "Přeplavme se na druhou stranu!"

³⁶ I opustili zástup a odvezli ho lodí, na které byl. A jiné lodi ho doprovázely.

³⁷ Tu se strhla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď, že už byla skoro plná. ³⁸ On však na zádi lodi na podušce spal.

I probudí ho a řeknou mu: "Mistře, tobě je jedno, že zahyneme?" ³⁹ Tu vstal, pohrozil větru a řekl moři: "Zmlkni a utiš se!"

I ustal vítr a bylo veliké ticho.

⁴⁰ A řekl jim: "Proč jste tak ustrašení? Což nemáte víru?"

⁴¹ Zděsili se velikou bází a říkali jeden druhému: "Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?"

²² Jednoho dne vstoupil on i jeho učedníci na loď; řekl jim: "Přeplavme se na druhý břeh jezera." Když odrazili od břehu ²³ a plavili se, usnul.

Tu se snesla na jezero bouře s vichřicí, takže nabírali vodu a byli ve velkém nebezpečí.

²⁴ Přistoupili a probudili ho se slovy: "Veliteli, veliteli, zahyneme!" On vstal, pohrozil větru a valícím se vlnám;

i ustaly a bylo ticho.

²⁵ Řekl jim: "Kde je vaše víra?" Oni se zděsili a užasli.

Říkali mezi sebou: "Kdo to jen je, že rozkazuje i větru a vodám a poslouchají ho?"

Srv. Jonáš 1,1-16:

² Stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi, synu Amítajovu: ² "Vstaň, jdi do Ninive, toho velikého města, a volej proti němu, neboť zlo, které páchají, vystoupilo před mou tvář." ³ Ale Jonáš vstal, aby uprchl do Taršíše, pryč od Hospodina. Sestoupil do Jafy a vyhledal loď, která plula do Taršíše. Zaplatil za cestu a vstoupil na loď, aby se s nimi plavil do Taršíše, pryč od Hospodina. ⁴ I uvrhl Hospodin na moře veliký vítr a na moři se rozpoutala veliká bouře. Lodi hrozilo ztroskotání. ⁵ Lodníci se báli a úpěli každý ke svému bohu a vrhali do moře předměty, které měli na lodi, aby jí odlehčili. Ale Jonáš sestoupil do podpalubí, ulehl a tvrdě usnul. ⁶ Přišel k němu velitel lodi a řekl mu: "Co je s tebou, ospalče! Vstaň a volej k svému bohu! Snad si nás tvůj bůh povšimne a nezahyneme." ⁷ Zatím se lodníci mezi sebou smluvili: "Pojďte, budeme losovat a poznáme, kvůli komu nás postihlo toto neštěstí." Losovali tedy a los padl na Jonáše. ⁸ Řekli mu: "Pověz nám, kvůli komu nás postihlo toto neštěstí. Čím se zabýváš? Odkud přicházíš? Z které země, z kterého lidu?" ⁹ Odpověděl jim: "Jsem Hebrej a bojím se Hospodina, Boha nebes, který učinil moře i pevninu." ¹⁰ Tu padla na ty muže veliká bázeň a řekli mu: "Cos to udělal?" Dozvěděli se totiž, že prchá od Hospodina, sám jim to pověděl. ¹¹ Zeptali se ho: "Co teď s tebou máme udělat, aby nás moře nechalo napokoji?" Neboť moře se stále více bouřilo. ¹² Odpověděl jim: "Vezměte mě a uvrhněte do moře, a moře vás nechá napokoji. Vím, že vás tahle veliká bouře přepadla kvůli mně." ¹³ Ti muži však veslovali, aby se vrátili na pevninu, ale marně. Moře se proti nim bouřilo stále víc. ¹⁴ Volali tedy k Hospodinu: "Prosíme, Hospodine, ať nezahyneme pro život tohoto muže, nestíhej nás za nevinnou krev. Ty jsi Hospodin, jak si přeješ, tak činíš." ¹⁵ I vzali Jonáše a uvrhli ho do moře. A moře přestalo běsnit. ¹⁶ Na ty muže padla veliká bázeň před Hospodinem. Přinesli Hospodinu oběť a zavázali se sliby.